

Obama lancerer endnu en kriminel krig mod Libyen

3. august 2016 (Leder) – Et hemmeligt kort blev i denne uge forelagt Det Hvide Hus og dernæst lækket til NBC, som udlagde det på deres webside, og som viste »fremskridtet« i Obamas krig mod ISIS i løbet af de seneste to år. ISIS og hermed tilknyttede organisationer er, viser kortet, nu aktive i 18 lande, hvor det i 2015 drejede sig om 13 lande og kun 7 i 2014. Mon det overbeviste kriger-præsidenten om, at hans politik var en fiasko, og at han burde acceptere præsident Putins gentagne forslag om at bringe verdens nationer sammen for at bekæmpe den fælles terroristfjende?

Selvfølgelig ikke. I stedet lancerede Obama endnu en krig mod Libyen og bombede byen Sirte (Gaddafis hjemby) i mandags og tirsdags, angiveligt for at forhindre ISIS i at konsolidere en base i landet. Obama gik på Tv tirsdag for at sige, at krigen var »afgørende« for at hjælpe Libyens nationale samlingsregering med at bekæmpe ISIS, og at krigen ville fortsætte så længe, det måtte være nødvendigt.

Der er, som sædvanligt, flere løgne involveret. Den nationale samlingsregering er ikke en national samlingsregering, men en pseudo-regering, der er håndplukket i FN og udskibet til Tripoli med den opgave at »invitere« USA til at påbegynde en bombekampagne ved hjælp af amerikanske specialstyrker på jorden som spejdere. Obama hverken bad om eller fik beføjelse fra FN, og heller ikke fra USA's Kongres, til at lancere endnu en krig og beviste endnu engang ægtheden af sine akkreditiver som krigsforbryder. Og så er der lige det, at ISIS selvfølgelig slet ikke ville have været der, hvis Obama ikke havde bombet landet tilbage til stenalderen og dræbt dets anti-terrorist-leder i 2011, som, sammen med G.W. Bush' lignende behandling af Irak i 2003, udgør vor tids største krigsforbrydelser, som er ansvarlige for det internationale

terroristkaos og den uhyrlige flygtningekrise i hele Sydvestasien og Europa.

Førende bankierer, inklusive investeringsbankierer, advarer nu om, at intet, undtagen en omgående afslutning af »universalbankmodellen« (dvs., en genindførelse af, eller en indledende, Glass/Steagall-bankopdeling i hele det transatlantiske område) vil standse det fremstormende kollaps af det vestlige banksystem. En tidligere højtplaceret direktør i Goldman Sachs og embedsmand i EU-kommissionen, Paul Goldschmidt, skrev, at enhver fremgangsmåde, med undtagelse af en »afskaffelse af universalbankpraksissen«, ville forårsage ikke alene en sammenbrud af det finansielle system, men også en »destabilisering af fundamentet for europæisk demokrati« – dvs., ville føre til fascisme.

Helga Zepp-LaRouche, der netop er hjemvendt fra Kina, bemærkede i dag, at kineserne faktisk er klar over faren for et kollaps af det vestlige finanssystem og de følgevirkninger, det ville få for Vesten og for verden. Det er dette finansielle sammenbrud, der er drivkraften bag Obamas gale fremstød for en militær konfrontation med Rusland og Kina, og som sætter verden på randen af en atomkrig.

Løsningen er klar og kan omgående iværksættes. Det kan ikke overdrives, hvor meget det haster med omgående at gennemføre Glass-Steagall i USA og Europa. LaRouche-bevægelsen, der har hovedansvaret for at få Glass/Steagall-lovforslagene fremstillet og støttet i den amerikanske Kongres, samt indføjet i begge partiers valgplatform ved de nylige partikonventer, har mobiliseret sin bevægelse til at inspirere den amerikanske befolkning til, på dette historiske tidspunkt for transformation, at række ud efter stjernerne, at genetablere den engang almene tiltro til videnskab, fremskridt og nationens opbygning, og til at bringe Wall Street-herrerne og krigsherrerne, med samt disses redskab, Obama, til fald, før det er for sent.

Kina, Rusland og næsten hele verden er parat til at handle sammen med et rekonstrueret USA for at opnå en ny tingenes tilstand, på vegne af hele menneskeheden.